

**ВІХИ ІСТОРІЇ І СЬОГОДЕННЯ
ІНСТИТУТУ ГЕОЛОГІЇ І ГЕОХІМІЇ ГОРЮЧИХ КОПАЛИН
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ
(1951–2018)**

Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України є відомою в Україні та за її межами, а також єдиною та найбільшою в Західному регіоні установою НАН України геологічного спрямування, яка проводить пріоритетні фундаментальні та прикладні наукові дослідження в галузях геології, наук про Землю та природокористування, зокрема нафтогазової геології, тектоніки, стратиграфії, літології, палеоокеанографії, геохімії, геофізики, геоекології та геотехнології.

Інститут геології і геохімії горючих копалин Національної академії наук України є державною бюджетною неприбутковою науковою установою, що заснована на державній власності і перебуває у віданні Національної академії наук України та входить до складу Відділення наук про Землю НАН України.

Історія відкриття Інституту.

Первинно Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України був заснований у 1951 р. на базі організованого у 1945 р. Львівського відділення Інституту геологічних наук АН УРСР під назвою *Інститут геології корисних копалин* і відразу посів чільне місце у таких галузях науки як нафтогазова геологія, геофізика, геологія твердих горючих копалин, геохімія, седиментологія, тектоніка і гідрогеологія. Підставою для створення були постанови Ради Міністрів СРСР від 21.02.1951 р. № 457, Ради Міністрів УРСР від 23.03.1951 р. № 561 та ухвала Президії академії наук УРСР від 30.03.1951 р., протокол № 12, § 204 про утворення у Львові філіалу Академії наук УРСР у складі Інститутів: суспільних наук (з 1983 р. Інститут українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України), геології корисних копалин, агробіології (зараз – Інститут сільського господарства Карпатського регіону НААН), машинобудування і автоматики (з 1964 р. Фізико-механічний інститут імені Г. В. Карпенка).

Постановами Ради Міністрів УРСР від 28.12.1963 р. № 1408 та Президії АН УРСР від 15.01.1964 р. № 4 Інститут перейменовано в Інститут геології і геохімії горючих копалин АН УРСР.

У 2000 р. наказом Президії НАН України та Правління НАК «Нафтогаз України» № 362/395 від 27.10.2000 р. Інститут отримав статус подвійного підпорядкування – Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України та НАК «Нафтогаз України». Згідно з постановою Президії НАН України від 02.06.2004 № 140 Інститут отримав статус підпорядкування лише Національній академії наук України – Інститут геології і геохімії горючих копалин

НАН України; англ. мовою – Institute of Geology and Geochemistry of Combustible Minerals of the National Academy of Science of Ukraine (скорочене найменування Інституту: укр. мовою – ІГГК НАН України; англ. мовою – IGGCM of the NAS of Ukraine).

Інститут очолювали академіки АН УРСР В. Б. Порфір'єв (1951–1963), Г. Н. Доленко (1963–1982), Р. В. Кучер (1982–1986), В. Ю. Забігайло (1986–1996); к. г.-м. н. І. М. Наумко (1996–1997); д. г.-м. н. С. О. Лизун (1997–2000); з 2000 р. донині директор Інституту – академік НАН України М. І. Павлюк.

З Інститутом пов'язані імена багатьох видатних учених – засновників наукових напрямків – академіків: В. С. Соболева, В. А. Сельського, О. С. В'ялова, В. Б. Порфір'єва, С. І. Субботіна, Є. К. Лазаренка, Р. В. Кучера, Л. Г. Ткачука, Г. Н. Доленка, В. Ю. Забігайла, член-кореспондентів: Я. Л. Середи, М. Р. Ладиженського, В. І. Кітика, Ю. М. Сеньковського, М. І. Павлюка, професорів: Е. Б. Чекалюка, Й. В. Грінберга, В. А. Калюжного, О. Й. Петриченка, В. В. Колодія, Ю. В. Стефаніка та інших, які зробили вагомий внесок у світову геологічну науку.

Дослідження вчених Інституту відзначені Державними преміями України – Г. Н. Доленко, В. Б. Порфір'єв (1971); В. А. Калюжний (1983); О. С. Вялов (1986); В. Ю. Забігайло (1991); М. І. Павлюк (2009); премією НАН України ім. В. І. Вернадського – Г. Н. Доленко (1977); О. С. Вялов (1979); Ю. М. Сеньковський (1994); премією НАН України ім. П. А. Тутковського – О. З. Савчак (2013); М. І. Павлюк (2017); почесним званням «Заслужений діяч науки і техніки України» – Е. Б. Чекалюк (1982); М. І. Павлюк (2008); Ю. М. Сеньковський (2009).

Основними завданнями Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України є:

1. Проведення фундаментальних та прикладних наукових досліджень з метою одержання нових наукових знань та їхнього використання для практичних цілей за такими основними науковими напрямками діяльності Інституту: 1) теорія нафтогазоутворення та формування покладів і родовищ нафти, газу, метану в вугільних пластах і «сланцевого» газу; 2) геологічна і геохімічна палеоокеанографія давніх континентальних окраїн; 3) геоecологія та розробка наукових засад енергоефективних геотехнологій; 4) геохімія, термобарометрія флюїдів мінералоутворюючого середовища.

2. Проведення науково-технічних (експериментальних) розробок, що ґрунтуються на наукових знаннях, отриманих у результаті наукових досліджень чи практичного досвіду, з метою доведення таких знань до стадії практичного використання.

3. Надання науково-технічних послуг та консультацій.

4. Проведення наукової і науково-технічної експертизи.

5. Підготовка наукових кадрів вищої кваліфікації через магістратуру, аспірантуру, докторантуру.

6. Забезпечення високої якості наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, систематичне нагромадження і узагальнення наукових результатів, створення умов для реалізації творчих можливостей наукового колективу та соціальний захист працівників.

7. Збереження і розвиток наукової інфраструктури.

8. Інформування широкої громадськості про результати своєї діяльності.

Основні періоди науково-організаційної діяльності Інституту.

У науково-організаційній діяльності Інституту можна виокремити такі періоди.

1951–1962 рр. – період становлення.

Інститут очолював академік АН УРСР Володимир Борисович Порфір'єв.

Для Інституту геології корисних копалин 1951 рік має особливе значення, так як саме в 1951 році сектор геології нафти і газу Інституту геологічних наук був розвернутий в самостійний Інститут з ширшими завданнями, які включали дослідження і інших видів корисних копалин, а не тільки нафти і газу.

З 1945 по 1972 рік Інститут розміщувався в приміщеннях на пл. Ринок, 10 (Палац Любомирських) і частково в приміщеннях Філіалу – вул. Коперника, 15 (Палац Потоцьких).

У перший рік становлення Інституту його структура формувалася з п'яти відділів:

- 1) геохімії горючих копалин (завідувач – академік АН УРСР В. Б. Порфір'єв);
- 2) палеогеографії і тектоніки провінцій горючих копалин (завідувач – академік АН УРСР О. С. Вялов);
- 3) петрографії і мінералогії (завідувач – д. г.-м. н. В. С. Соколов);
- 4) гідрогеології і інженерної геології (завідувач – д. г.-м. н. В. Г. Ткачук);
- 5) прикладної геофізики (завідувач – д. г.-м. н, проф. С. І. Субботін);

а також лабораторій: горючих копалин, петрографії кристалічних порід, мінералогії, петрографії осадових порід, мінеральної хімії, прикладної геофізики. На стадії організації були лабораторії гідрогеології і технології нафти.

Наприкінці 1951 року штат Інституту нараховував 69 працівників, з них 1 – академік, 4 – член-кореспонденти, 2 – доктори наук, проф., 10 – кандидатів і с. н. с., 19 – м. н. с., 3 – інженери, 7 – старших лаборантів, 7 – лаборантів, 4 – препараторів, 12 – адміністративно-технічний персонал.

Діяльність Інституту була спрямована на вивчення геології і корисних копалин західних областей України. Вже у 1954 р., а згодом у 1957 р. з іні-

Інститут геології корисних копалин АН УРСР –
давній Палац Потоцьких на вул. Коперника, 15

ціативи В. Б. Порфір'єва у Львові були проведені перші відкриті наукові дискусії щодо генези і міграції нафти, на яких на повний голос заявила про себе Львівська школа геологів-нафтовиків-неограніків. Володимир Борисович Порфір'єв підтримав теорію проф. М. О. Кудрявцева про неорганічне, абіогенне походження нафти та газу. Він довів нафтогазоносність кристалічного фундаменту, внаслідок чого було відкрито родовища нафти на деяких розвідувальних площах ДДЗ. В Інституті геології і геохімії горючих копалин НАН України з'явилися послідовники й учні науковця, серед яких – академік НАН України Григорій Доленко, професори Емануїл Чекалюк (термодинамічне обґрунтування генези нафти у верхній мантії), Йона Грінберг (баровакуумний синтез глибинної нафти), Віктор Лінецький (фізико-геологічні умови міграції нафти). Ця наукова гіпотеза була покладена в основу фундаментальних досліджень Інституту у наступні роки.

У ці ж роки пріоритетним напрямком досліджень, окрім теоретичних проблем нафтової геології, було вивчення геологічної будови корисних копалин Західних областей України, Криму, Дніпровсько-Донецької западини, Донбасу. Особлива увага приділялася вивченню стратиграфії, тектоніки, вулканізму Українських Карпат, Передкарпатського і Закарпатського прогинів, Волинсько-Подільської плити. З середини 50-х років в Інституті започатковано новий науковий напрям – геохімічне дослідження мінералоутворювальних флюїдів. Успіхи та наукові досягнення Інституту в цей період пов'язані з іменами видатних учених: академіків В. С. Соболева, О. С. Вялова, С. І. Субботіна, Є. К. Лазаренка, Л. Г. Ткачука, член-кореспондентів: Я. І. Середи, М. Р. Ладиженського, В. І. Кітика, докторів наук і професорів: В. П. Лінецького, Й. В. Грінберга, С. І. Пастернака, В. Г. Ткачук.

1963–1982 рр. – другий етап.

Очолював Інститут академік АН УРСР Григорій Назарович Доленко (1963–1982).

Інтенсивний розвиток в 60-ті роки нафтової геології та гірничо-видобувної промисловості зумовив необхідність реорганізації – у 1963 р. Інститут геології корисних копалин реформується в Інститут геології і геохімії горючих копалин, на який покладаються завдання розробки наукових основ пошуків і розвідки родовищ нафти, газу, озокериту, вугілля, горючих сланців та сірки на всій території України.

У 1973 році Інститут переїхав на вул. Наукову, 3а, де знаходиться і сьогодні.

У цей час в Інституті функціонує 11 відділів:

1. Геології нафти і газу (створений в 1961 р., керівник – член-кореспондент АН УРСР Г. Н. Доленко);
2. Соляних структур нафтогазоносних областей (створений в 1969 р., керівник – д. г.-м. н. В. І. Кітик);
3. Палеогеографії і тектоніки провінцій горючих копалин (один з найстаріших, створений в 1949 р. ще при Львівському відділенні ІГН АН УРСР, керівник – академік АН УРСР О. С. Вялов);
4. Хімії органічних мінералів (створений в 1951 р., керівник – д. х. н. Й. В. Грінберг);
5. Проблем глибинних вуглеводнів (створений в 1963 р., керівник – д. т. н. Е. Б. Чекалюк);

Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України
(вул. Наукова, 3а).

6. Геохімії глибинних флюїдів (створений в 1961 р., керівник – к. г.-м. н. В. А. Калюжний);

7. Геохімії твердих горючих копалин (створений в 1960 р., керівник – к. г.-м. н. В. І. Колтун);

8. Геології вугілля (створений в 1965 р., керівник – к. г.-м. н. В. О. Кушнірук);

9. Колекторів нафти і газу (створений в 1964 р., керівник – к. г.-м. н. Д. В. Гуржій);

10. Гідрогеології нафтогазоносних провінцій (один з найстаріших, створений в 1945 р. ще при Львівському відділенні ІГН АН УРСР, керівник – д. г.-м.н. В. Г. Ткачук);

11. Проблем нафтової геофізики (створений в 1951 р., керівник – академік АН УРСР С. І. Субботін).

Також було 5 неструктурних лабораторій (біостратиграфії, проблем комплексної переробки сланців, кам'яного лиття, аналітичної хімії, спектрального аналізу).

Інтенсифікуються експериментальні роботи з мінерального синтезу вуглеводнів (професори Й. В. Грінберг і Е. Б. Чекалюк), створюються геолого-геофізичні моделі синтезу вуглеводнів у провінціях України та з'ясовуються умови формування і закономірності розміщення в них родовищ нафти і газу (академік Г. Н. Доленко), починаються роботи зі створення нових технологій для комплексного використання менілітових сланців (член-кореспондент М. Р. Ладиженський). Велика увага приділяється розробці теорії формування вугленосних і евапоритових басейнів та методів дослідження включень у мінералах осадових і кристалічних порід, виявленню закономірностей поширення родовищ сірки, калійних солей, вивченню стратиграфії, тектоніки, геохімії (академіки Г. Н. Доленко і О. С. Вялов, член-кореспондент В. І. Кітик, доктори наук: Г. І. Петкевич, І. В. Венгліньський, І. Д. Гофштейн та ін.). Вченими Інституту здійснено незалежну експертну оцінку потенційних ресур-

сів нафти і газу, обґрунтовано перспективи нафтогазоносності та напрями геолого-розвідувальних робіт у провінціях України.

1982–1986 рр.

З 1982 року Інститутом керував академік АН УРСР Роман Володимирович Кучер. У цей період, розширюються дослідження з фізико-хімії органічних й неорганічних сполук і геотехнології, зокрема розробки малопотужних вугільних пластів і утилізації териконів.

У 1986 р. відділ окиснювальних процесів був виокремлений з Інституту і на його основі було створено Відділення фізико-хімії і технології горючих копалин Інституту фізичної хімії ім. Л. В. Писаржевського НАН України, керівником цього Відділення був обраний академік Р. В. Кучер, який продовжував керувати його науковою діяльністю аж до кінця свого життя.

У 1986 році відповідно до постанов Президії АН УРСР № 327 від 10.09.1986 р. та № 371–Б від 24.10.1986 р. на базі відділу хімії окислювальних процесів Р. Кучер заснував Відділення фізико-хімії і технології горючих копалин Інституту фізичної хімії ім. Л. В. Писаржевського НАН України (тепер – Відділення фізико-хімії горючих копалин Інституту фізико-органічної хімії і вуглехімії імені Л. М. Литвиненка НАН України).

1986–1996 рр.

Інститут очолював академік АН УРСР Володимир Юхимович Забігайло. На основі новітніх досягнень науки – нової геологічної парадигми тектоніки літосферних плит – продовжуються розробки в аспекті походження нафти і газу, вивчення глибинної будови та створення геодинамічних моделей нафтогазоносних провінцій, визначення впливу процесів седиментогенезу та нафтогазоносність і нафтогазонагромадження, вивчення гідрогеології провінцій горючих копалин, геохімії глибинних флюїдів у зв'язку з нафтогазоносністю та екологічних проблем. Розробляється державна програма «Метан», яка спрямована як на підвищення безпечності шахтних робіт, так і примноження вітчизняного енергетичного потенціалу.

1996–1997 рр. – Інститут очолював к. г.-м. н. Ігор Михайлович Наумко.

1997–2000 рр. – д. г.-м. н. Степан Олексійович Лизун.

З 2000 року донині Інститут очолює академік НАН України, д. г.-м. н., професор Мирослав Іванович Павлюк.

За цей період Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України відомий розробками проблем генези, закономірностей формування і розташування покладів нафти і газу, вивчення тектоніки, стратиграфії, літології, геохімії та рудогенезу нафтогазоносних, вугленосних, соленосних, сірконосних, чорносланцевих і фосфоритоносних провінцій України та суміжних регіонів.

Ученими Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України на основі значних досягнень в галузі нафтогазової геології, тектоніки, стратиграфії, літології, палеоокеанографії та геохімії, а також новітніх теоретичних позицій, нової геологічної парадигми тектоніки літосферних плит, нової моделі нафтидогенезу, розроблено фундаментальні теоретичні та прикладні питання щодо теорії синтезу і генезису природних вуглеводнів у літосфері Землі, вивчення геологічної будови та геодинаміки розвитку південно-західної давньої континентальної окраїни Східноєвропейської платформи і суміжних геоструктур в межах України з метою встановлення закономірностей розміщення

родовищ нафти, газу, вугілля та інших корисних копалин, як основи комплексного використання і перероблення сировини з урахуванням геотехнологічних та геоекологічних проблем та питань охорони навколишнього середовища.

Вивчено глибинну будову, встановлено геодинамічні режими та побудовано геодинамічні моделі Карпатської, Дніпровсько-Донецької та Чорноморсько-Кримської нафтогазоносних провінцій, що дало змогу встановити походження, закономірності формування і розміщення покладів нафти і газу та обґрунтувати перспективи пошуку природних вуглеводнів в Україні.

Визначено вплив процесів седиментогенезу на нафтогазоносність і нафтогазонагромадження, вивчено гідрогеологію провінцій горючих копалин, геохімію глибинних флюїдів у зв'язку з нафтогазоносністю та екологічними проблемами.

Уперше на основі геолого-хіміко-палеоокеанографічних досліджень встановлено віковий розвиток океанських протерозой-фанерозойських безкисневих подій, що зумовили формування нафтогазоносних «чорносланцевих» і фосфоритоносних осадових товщ Тетидного регіону (Карпато-Чорноморського сегменту океану Тетис).

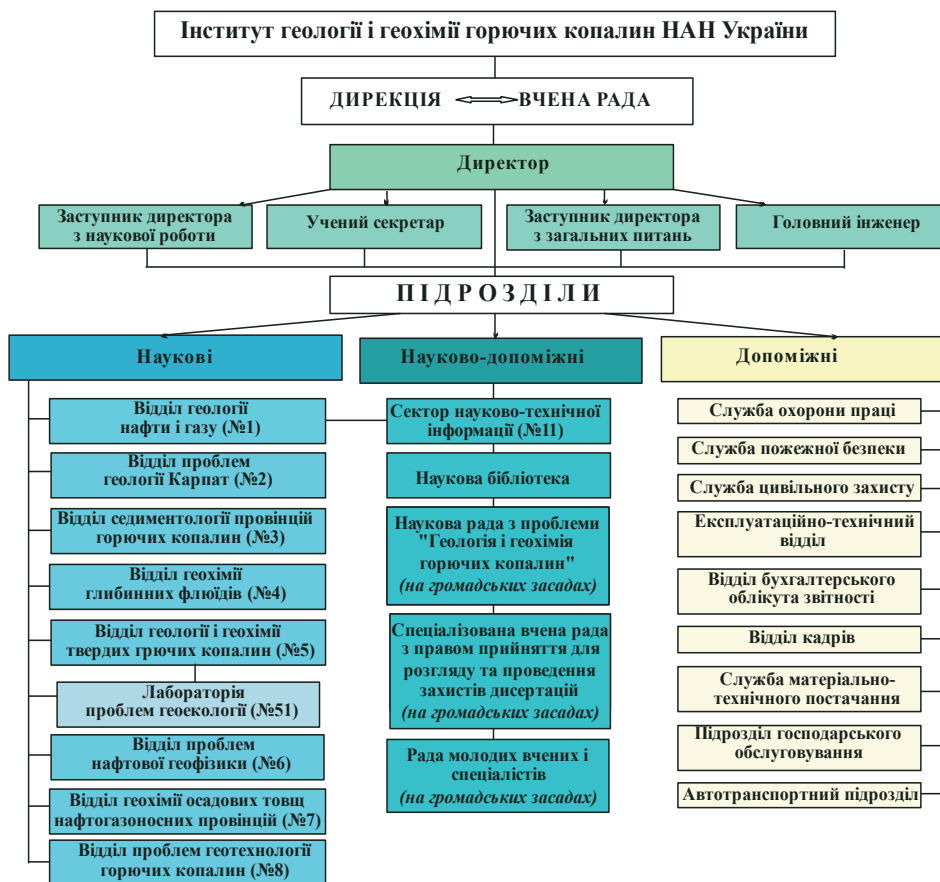
Проведено дослідження геології метано-вугільних родовищ з метою використання попутного газу-метану. Обґрунтовано і вибрано оптимальні параметри комплексного освоєння газовугільних родовищ за допомогою потокових технологій швидкісного буріння свердловин.

На сучасному етапі структура Інституту представлена **8 науковими відділами (геології нафти і газу, проблем геології Карпат, геохімії осадових товщ нафтогазоносних провінцій, седиментології провінцій горючих копалин, геохімії глибинних флюїдів, проблем нафтової геофізики, геології і геохімії твердих горючих копалин, проблем геотехнології горючих копалин), лабораторією проблем геоекології** при відділі геології і геохімії твердих горючих копалин, *сектором науково-технічної інформації* при відділі геології нафти і газу, у яких працює 88 наукових працівників, у тому числі 1 академік НАН України, 7 докторів та 41 кандидат наук. Наявність високого наукового потенціалу ІГГК НАН України дозволяє ефективно вирішувати важливі геологічні, екологічні та геотехнологічні наукові проблеми.

В Інституті геології і геохімії горючих копалин НАН України функціонують: вчена рада, спеціалізована вчена рада з правом прийняття до розгляду та проведення захисту дисертацій, Рада молодих вчених і спеціалістів, Наукова Рада НАН України з проблеми «Геологія і геохімія горючих копалин».

Інститут є активним учасником атестаційного процесу. **Спеціалізована вчена рада** працює в Інституті упродовж декількох десятиліть (з 1968 року) і за цей час на її засіданнях захистилася значна кількість науковців як кандидатів, так й докторів геологічних і геолого-мінералогічних наук. За останні п'ять років спеціалізованою вченою радою проведено захисти 8 кандидатських та 1 докторської дисертацій.

Станом на сьогодні функціонує спеціалізована вчена рада К 35.152.01 з правом прийняття для розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата геологічних наук за спеціальностями

Структура Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України

04.00.02 «Геохімія» та 04.00.17 «Геологія нафти і газу» (наказ Міністерства освіти і науки України від 11.07.2017 року № 996 «Про затвердження рішень Атестаційної колегії Міністерства щодо діяльності спеціалізованих вчених рад від 26 червня 2017 року»). У складі спеціалізованої вченої ради професори та доктори геологічних наук, які є авторитетними вченими та визнаними фахівцями як в Україні, так і за її межами. Разом із провідними науковцями Інституту до спецради залучено високопрофесійних фахівців з виробничих геологічних установ, Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна та Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу Міністерства освіти і науки України. Такий персональний склад сприяє забезпеченню високого рівня наукової оцінки дисертаційних робіт спеціалізованою вченою радою.

В Інституті геології і геохімії горючих копалин НАН України функціонує **Рада молодих вчених і спеціалістів (РМВС)**. РМВС ІГГК НАН України – добровільний, колегіальний орган, який утворений на основі загальних інтересів аспірантів, молодих вчених і фахівців Інституту з метою сприяння професійному становленню починаючих науковців, їх творчому зростанню, набуттю досвіду, максимальному використанню наукового потенціалу молоді, представництва та захисту інтересів наукової молоді

у професійній сфері, сприяння експертизі, опублікуванню та впровадженню результатів науково-дослідних робіт.

РМВС ініціює та виступає організатором проведення семінарів і конференцій молодих вчених та аспірантів. Так, 10–11 жовтня 2013 р. РМВС Інституту організувала та провела IX наукову конференцію молодих вчених і спеціалістів ІГТГК НАН України «Геологія і геохімія горючих копалин», присвячену 95-річчю НАН України. 19–21 вересня 2018 року заплановано проведення ювілейної X наукової конференції молодих вчених та спеціалістів «Геологія і геохімія горючих копалин», присвяченої 100-річчю НАН України.*

Голова Ради молодих вчених і спеціалістів Інституту, провідний інженер М. М. Тернавський є членом вченої ради Інституту та Ради молодих вчених Національної академії наук України.

Підготовка наукових кадрів в Інституті проводиться через аспірантуру та докторантуру за спеціальностями 04.00.02 – геохімія, 04.00.16 – геологія твердих горючих копалин, 04.00.17 – геологія нафти і газу, 04.00.21 – літологія, 04.00.22 – геофізика, 04.00.04 – геотектоніка, а також прикріпленням здобувачами наукового ступеня кандидата наук поза аспірантурою за відповідною спеціальністю. З 1968 року в аспірантурі Інституту навчалося приблизно 310 аспірантів з відривом від виробництва (очна форма) та без відриву від виробництва (заочна форма). Працівниками Інституту захищено 36 докторських і 168 кандидатських дисертацій. Відсоток успішних захистів по відношенні до загальної кількості осіб, що закінчили аспірантуру, понад 30 %.

Відповідно до Законів України «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність» та ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 р. № 1187, Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України в 2016 році отримав ліцензію на право провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти, третій (освітньо-науковий) рівень. Відповідно, в Інституті працює аспірантура очної та заочної форм навчання в галузі знань 10 «Природничі науки» спеціальності 103 «Науки про Землю», спеціалізації: 04.00.02 – «геохімія», 04.00.17 – «геологія нафти і газу», 04.00.21 – «літологія», 04.00.04 – «геотектоніка», 04.00.16 – «геологія твердих горючих копалин» з ліцензованим обсягом 15 осіб (наказ МОН України № 1073 від 05 вересня 2016 року «Про ліцензування освітньої діяльності», п. 1, додаток 1), на підставі чого Установа щорічно проводить набір на навчання в аспірантуру і це переважно випускники-магістри геологічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка. Інститут сприяє розвитку наукової складової у сфері освіти та залученню талановитої молоді до наукової діяльності. Під час навчання в аспірантурі молоді вчені активно залучаються до роботи над виконанням держбюджетних тем, після закінчення аспірантури зараховуються на посади провідних інженерів, інженерів II та I категорій; після успішного захисту дисертаційних робіт зараховуються на посади наукових працівників. Аспірантуру Інституту протягом 2013–2017 рр. закінчило 24 особи, з них 15 – з відривом від виробництва, 9 – без відриву від виробництва, 16 з них працевлаштовано в Інституті.

*У журналі надруковано тези доповідей конференції (в авторському оригіналі).

Координаційна наукова діяльність Інституту проводиться в рамках:

- Наукової ради НАН України з проблеми «Геологія і геохімія горючих копалин» при Відділенні наук про Землю НАН України, для якої Інститут є базовим. Основними завданнями наукової ради є експертна оцінка стану і перспектив розвитку досліджень з проблеми геології та геохімії нафти, газу, а також твердих горючих копалин. Наукова робота проводиться у 3 секціях: «Геологія і геохімія нафти і газу», «Геологія і геохімія твердих горючих копалин» та «Сланцевого» газу».

- Наукових семінарів Інституту (у рамках Наукової ради ВНЗ НАН України з проблем «Геологія і геохімія горючих копалин»), робота яких відновлена з 2007 р. і, які мають важливе значення для представників геологічних організацій Західного регіону. Керівник наукових семінарів Інституту – д. геол. н. – І. М. Наумко, секретар – м. н. с. Л. Р. Редько.

- Наукової секції «Науки про Землю» Західного наукового центру НАН України та МОН України.

- Українського товариства дослідників флюїдних включень, створеного у 1993 р. на підставі ухвали XII Європейського симпозіуму з флюїдних включень (*European Current Research On Fluid Inclusions, EKROFI-XII*, Варшава, червень 1993 р.), для якого базовим є відділ геохімії глибинних флюїдів Інституту.

- Українського мінералогічного товариства.

- Українського тектонічного товариства.

- Карпато-Балканської геологічної асоціації (КБГА) – *The Carpathian Balkan Geological Association (CBGA)*, де Інститут є координатором науково-дослідних робіт, що виконуються по Карпатському регіону України. Згідно з Постановою Бюро ВНЗ НАН України від 20.03.2007 р. протокол № 3, § 17 головою Українського національного комітету КБГА затверджений директор Інституту академік НАН України, проф. М. І. Павлюк, секретарем Комітету представників України – доктор геологічних наук Ю. В. Колтун, національними представниками в постійних комісіях КБГА від Інституту є: комісія з геологічної карти – академік НАН України, проф. М. І. Павлюк; комісія з тектоніки – д. г.-м. н., проф. О. С. Ступка; комісія з метаморфізму – д. геол. н. І. М. Наумко.

Роботу Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України неможливо собі уявити без існування **наукових шкіл**, які активно розвиваються сьогодні: геодинаміка нафтогазоносних провінцій (засновник – академік НАН України М. І. Павлюк), геологічна і геохімічна палеоокеанографія давніх континентальних окраїн та їх корисні копалини (засновник – член-кореспондент НАН України, проф. Ю. М. Сеньковський), геохімія і термобарометрія флюїдів мінералотворного середовища (засновник – д. г.-м. н., професор В. А. Калюжний), термодинаміка нафто- і газотворення в осадовому чохла і астеносфері Землі (створена під керівництвом д. т. н., проф. Е. Б. Чекалюка), розробка методів дослідження індивідуальних включень у мінералах осадових порід (термобарогеохімія евапоритів), засновник – д. г.-м. н., проф. О. Й. Петриченко.

Інститут з 1965 р. видає власним коштом (позабюджетне фінансування) **науковий журнал «Геологія і геохімія горючих копалин»**, який за високий науковий рівень, актуальність тематики журнал має статус наукового

фахового видання України з галузі геологічних наук, затверджений Президією Вищої атестаційної комісії України (Департаментом атестації кадрів МОН України, наказ Міністерства освіти і науки України від 13.03.2017 р. № 374). До складу редколегії журналу «Геологія і геохімія горючих копалин» залучено відомих вітчизняних та зарубіжних учених – фахівців у галузі геології і геохімії горючих копалин. У журналі публікуються загальнотеоретичні і методичні статті з усіх питань геології, геохімії, геоєкології, геотехнології, видобутку та комплексного використання горючих копалин, історії науки, а також персоналії. Зокрема висвітлюється така тематика: регіональна геологія, стратиграфія, палеогеографія і тектоніка районів поширення горючих копалин, умови формування закономірності розміщення їхніх родовищ; проблеми седиментології і літології провінцій горючих копалин; генеза горючих копалин – нафти, газу, вугілля, горючих сланців та ін.; структурні особливості земної кори в межах нафтогазоносних провінцій; колекторські властивості продуктивних горизонтів нафтових і газових родовищ; методика пошуків, розвідки й оцінки прогнозних запасів родовищ горючих копалин; геохімія глибинних розчинів, пов'язаних з процесами, що відбуваються у верхній мантії і земній корі; хімічний та ізотопний склад горючих копалин; моделювання процесів утворення і метаморфізму горючих копалин; міграція нафти і газу; проблеми геотехнології горючих копалин; хімічний і ізотопний склад горючих копалин; геохімія рідкісних і розсіяних елементів у породах нафтогазоносних і вугленосних районів; гідрогеологія, гідрогеохімія і охорона гідросфери.

Роботу Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України вирізняє співпраця з різноманітними вітчизняними та зарубіжними установами за сферою діяльності організації. Фахівці ІГГК НАН України мають добре налагоджені творчі наукові зв'язки зі співробітниками установ, центрів, фондів, вищих навчальних закладів Міністерства освіти та науки України, організацій та підприємств в т. ч. Західного регіону, Львівської області та Львова, що належать до сфер управління різного підпорядкування, зокрема:

НАН України:

– Карпатське відділення Інституту геофізики ім. С. І. Субботіна;

Вищі навчальні заклади Міністерства освіти та науки України:

– Львівський національний університет імені Івана Франка;

– Національний університет «Львівська політехніка»;

– Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу;

– Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка.

Міністерство екології та природних ресурсів України:

– Карпатський біосферний заповідник;

Державна служба геології та надр України:

– Національна Акціонерна Компанія «Надра України»;

– Дочірнє підприємство Національної акціонерної компанії «Надра України» «Західукргеологія»;

– НГВУ «Бориславнафтогаз».

Наукові центри, професійні асоціації, фонди:

– Західний науковий центр НАН України та МОН України;

– Львівський центр науки, інновацій та інформатизації;

– Благодійний фонд «Центр впровадження альтернативних та відновлювальних джерел енергії»

Органи обласного управління та місцевого самоврядування:

– Департаменти Львівської обласної державної адміністрації: екології та природних ресурсів, паливно-енергетичного комплексу та енергозбереження, розвитку та експлуатації житлово-комунального господарства, дорожнього господарства, транспорту та зв'язку.

– Департаменти і управління Львівської міської ради;

Підприємства та установи міста Львова паливно-енергетичного і житлово-комунального господарств, вугільної промисловості, екології і природних ресурсів:

– Корпорація «Енергоресурс-Інвест»;

– Газопромислове управління «Львівгазвидобування»;

– ДК «Укргазвидобування»;

– Публічне акціонерне товариство «Іскра»;

– ДП «Львіввугілля»;

– КП «Жовкватеплоенерго».

Приватні підприємства і юридичні особи м. Львова та Львівської області:

– ПАТ «Укрнафта», ТОВ «ПАРІ», ТОВ «Стрийнафтогаз», ТОВ СП «Електронтранс», ТОВ «Кварц», ТЗОВ «Барком», МБО «Екологія–Право–Людина», ПАТ «Галичфарм», ТЗОВ «Технолаб», ТЗОВ «Перша українська газонафтова компанія», ПрАТ «Геотехнічний інститут», ДП «Клінічний санаторій «Роша», ЗАТ «Укрпрофоздоровниця».

Наукова співпраця здійснюється шляхом надання і отримання необхідних науково-технічних послуг, експертних висновків консультацій інформаційно-аналітичних матеріалів, пропозицій та рекомендацій, програмних та прогнозних документів в галузі геології, природокористування та геоecології, відгуків на автореферати дисертацій, офіційним опонуванням дисертаційних докторських і кандидатських робіт; рецензуванням звітів за результатами науково-дослідних робіт, а також монографій, статей та обміном інформацією; сумісним виконанням науково-дослідних робіт спільних комплексних міждисциплінарних програм, державних цільових наукових та науково-технічних програм, міжнародних наукових проектів, участі в роботі конференцій, участі керівних органів в діяльності міжнародних наукових товариств (організацій); впровадженням та використанням результатів досліджень, науково-технічних розробок вчених Інституту в галузях економіки, народному господарстві та на виробництві.

Спеціалісти Інституту беруть участь у спільних засіданнях Державної служби геології та надр України та НАК «Нафтогаз України» із розгляду результатів і планів ГРР.

Фахівці Інституту є членами секції Науково-технічної ради НАК «Нафтогаз України» з питань геологорозвідувальних робіт на нафту і газ.

Інститут продовжує співпрацю з закладами вищої освіти МОН України. Зокрема:

– у наукових підрозділах Інституту підвищують кваліфікацію та проходять стажування викладачі – професори, доценти, асистенти (геологічний та

географічний факультети Львівського національного університету імені Івана Франка), а студенти – навчальну геологічну практику (Дніпровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна). Фахівці Інституту є головами Державних екзаменаційних комісій, а також головними редакторами, заступниками головних редакторів і членами національних і міжнародних редакційних колегій багатьох наукових періодичних фахових видань закладів вищої освіти. У співпраці з освітянами підготовані й опубліковані монографії, статті, навчальні посібники, словники;

– учені Інституту є головами та членами Державних екзаменаційних комісій геологічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка;

– фахівці Інституту – члени спеціалізованих вчених рад з захисту дисертацій (Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, Львівський національний університет імені Івана Франка, Інститут геологічних наук НАН України, ДУ «Інститут геохімії навколишнього середовища НАН України»).

– результати заключних звітів науково-дослідних робіт Інституту впроваджено шляхом їх використання у навчальному процесі геологічного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, Національного університету «Львівська політехніка», Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу та Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка для викладання дисциплін зі спеціальностей геологічного спрямування;

– науковими працівниками Інституту за результатами НДР разом з освітянами Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Львівського національного університету імені Івана Франка, Національного університету «Львівська політехніка» та Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу підготовлено монографії, посібники, книги;

– спеціалісти Інституту викладають, читають лекції у вищих та інших навчальних закладах МОН України;

– фахівці Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України виступають експертами, рецензентами, опонентами, науковими консультантами тощо.

– спеціалісти Інституту є головними редакторами, заступниками головних редакторів і членами національних і міжнародних редакційних колегій багатьох наукових періодичних фахових видань у галузі геології, у тому числі зарубіжних, які включено до міжнародних наукометричних баз даних;

– спільно з освітянами проводиться значна робота з виявлення й підтримки обдарованих і талановитих дітей, переважним чином у рамках діяльності Національного центру «Мала академія наук України», яка виконує загальнодержавні функції з пошуку, підтримки та творчого розвитку обдарованих, здібних до наукової діяльності учнів. Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України бере участь у діяльності Малої академії наук України, зокрема секції географії і геології КЗ ЛОР «Львівської обласної Малої академії наук учнівської молоді».

Таким чином, співпраця з освітянами охоплює фактично весь освітнянський процес: від школи до підготовки магістрів, аспірантів та наукових кадрів вищої кваліфікації.

З метою ефективності оприлюднення результатів наукової діяльності Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України тісно взаємодіє з регіональними органами управління для наукового забезпечення розв'язання актуальних проблем соціально-економічного розвитку відповідних областей (зокрема, Львівської) України, зокрема: Західним науковим центром НАН України та МОН України, Львівським центром науки, інновацій та інформатизації, профільними підрозділами органів місцевого самоврядування – Департаменти Львівської обласної державної адміністрації: екології та природних ресурсів, паливно-енергетичного комплексу та енергозбереження, розвитку та експлуатації житлово-комунального господарства, дорожнього господарства, транспорту та зв'язку.

Значна частина фундаментальних та прикладних розробок Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України виконується для потреб відповідних галузей господарства і використовується для розвитку мінерально-сировинної бази, паливно-енергетичного комплексу України, раціонального використання природних ресурсів. Низка науково-технічних розробок вчених Інституту впроваджується у виробництво.

Інститут має широку географію міжнародного співробітництва Польща, Китайська Народна Республіка, Шотландія, Словачька Республіка, Азербайджанська Республіка, Білорусія, Киргизька Республіка та ін.

З метою розв'язання найважливіших комплексних наукових проблем Інститутом геології і геохімії горючих копалин НАН України проводиться науково-технічне співробітництво з науково-дослідними організаціями, геологічними установами, науковими центрами та академіями наук зарубіжних країн, з якими Інститут має договори про наукове і науково-технічне співробітництво:

1. Інститут геологічних наук Польської Академії наук (Instytut Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk; Institute of Geological Sciences, Polish Academy of Sciences) м. Варшава, Польща (<http://www.ing.pan.pl/>);

2. Державний геологічний інститут – Державний дослідницький Інститут (Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy; Polish Geological Institute – National Research Institute), м. Варшава, Польща (<https://www.pgi.gov.pl/>);

3. Польський державний науково-дослідний інститут нафти і газу (Instytut nafty i gazu Państwowy Instytut Badawczy; The Oil and Gas Institute National Research Institute), м. Краків, Польща (<https://www.inig.pl/en/>);

4. Головний інститут гірництва (Główny Instytut Górnictwa; Central Mining Institute), м. Катовіце, Польща (<https://www.gig.eu/en/>);

5. Товариство дослідження змін оточуючого середовища «Геосфера» (Association of research of environmental change «Geosphere»), м. Краків, Польща;

6. Інститут хімії і ядерної техніки (Instytut Chemii i Techniki Jądrowej, ICHTJ; Institute of Nuclear Chemistry and Technology), м. Варшава, Польща (<http://www.ichtj.waw.pl/drupal/>);

7. Фундація «Прометей» (Foundation «Prometheus»), м. Жешув, Польща;

8. Західнопоморський технологічний університет (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, West Pomeranian University of Technology, Szczecin; West Pomeranian University of Technology), м. Щецин, Польща (<https://www.zut.edu.pl/>);

9. Регіональний осередок геологічного бюро Геонафта (Regional centre of geological bureau of Geo oil), м. Краків, Польща;

10. Інститут геології і палеонтології Академії наук Китаю (中国科学院南京地质古生物研究所; Nanjing Institute of Geology and Palaeontology Chinese Academy of Sciences), м. Нанкін, Китайська Народна Республіка (<http://english.nigpas.cas.cn/>).

11. Університет міста Абердін (University of Aberdeen), Шотландія (<https://www.abdn.ac.uk/>);

12. Інститут геології ім. М. М. Адишева Національної Академії Наук Киргизької Республіки, м. Бішкек, Киргизька Республіка.

Проведення Інститутом міжнародних науково-практичних конференцій одне з ключових завдань і дозволяє ознайомитися з напрямками наукових досліджень різних наукових груп з обговоренням стану сучасних існуючих проблем фахівцями, а також сприяє координації та організації наукової співпраці між різними колективами для вирішення існуючих проблем.

Упродовж останніх п'яти років Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України провів 2 конференції (IX наукова конференція молодих вчених і спеціалістів ІГГК НАН України, присвячена 95-річчю НАН України, 10–11 жовтня 2013 р.; Міжнародна наукова конференція «Геологія і геохімія горючих копалин» (присвячена 100-річчю від дня народження академіка Григорія Назаровича Доленка), 25–26 травня 2017 р.) та виступив як співорганізатор у 10 наукових конференціях, у тому числі 8 – міжнародних.

Спеціалісти ІГГК НАН України постійно беруть активну участь у різноманітних українських та зарубіжних, в тому числі міжнародних тематичних науково-технічних конференціях, форумах, симпозіумах, круглих столах, нарадах, засіданнях, виставках, ярмарках та інших публічних акціях, сприяють активізації співпраці освітньо-наукових установ, бізнесу та органів місцевої влади та зацікавленим сторонам в рамках пріоритетних напрямків діяльності Інституту та у сфері розробки і реалізації інноваційних проектів. За період 2013–2017 рр. співробітниками Інституту опубліковано в збірках матеріалів 439 тез конференцій, що відбулися в Україні і закордоном, з них 74 – зарубіжні, з них – 35 міжнародні; 365 – вітчизняні, з них – 248 – міжнародні; разом міжнародні – 280.

З метою створення умов для ефективного використання сучасного унікального наукового обладнання та надання науковцям установ НАН України можливості проводити дослідження на наукових приладах/обладнанні сучасного рівня відповідно до Постанови Бюро Відділення наук про Землю НАН України від 28 вересня 2010 р. (протокол № 9, § 57) в Інституті геології і геохімії горючих копалин НАН України на базі лабораторії газової хроматографії відділу геохімії глибинних флюїдів в рамках наукових напрямів «Теорія нафтогазоутворення та формування покладів і родовищ нафти, газу, метану у вугільних пластах і сланцевого газу» та «Геохімія, термобарометрія флюїдів мінералоутворюючого середовища» створено *Центр колективного користування науковими приладами «Газова хроматографія флюїдів геологічних об'єктів» НАН України*, керівник – доктор геол. наук І. М. Наумко (наказ № 29-ОД, від 27 липня 2011 р.). У Центрі колективного користування науковими приладами «Газова хроматографія флюїдів геологічних об'єктів»

НАН України на газовому хроматографі GC 2010 ATF виробництва корпорації SHIMADZU (Японія) провадяться роботи з дослідження газів флюїдних включень у мінералах і закритих пор порід у рамках науково-дослідної тематики відділу, Інституту, інших установ НАН України.

За час діяльності Центру розроблено теоретичні і методичні передумови застосування газово-хроматографічного методу для аналізу газових компонентів флюїдів включень у мінералах та гірських породах. З врахуванням світового досвіду розроблено конструкцію установки для вивільнення газу шляхом подрібнення проб та його подачі в аналітичну систему приладу. Впроваджено методику аналізу дослідження легких (перманентних) газів у пробах вільних та розчинених газів з природних об'єктів. Розроблено методику газово-хромато-графічних досліджень нафтогазопошукових свердловин з використанням шламів безкернавого роторного буріння. Виготовлено газозбірну установку для дегазації проб і забирання газу з водних розчинів та рідких суспензій природного походження з використанням стандартного ПЕТФ-посуду.

У відділі геохімії глибинних флюїдів також функціонують лабораторії:

– *мас-спектрометричного хімічного аналізу;*

– *термометрії і кріометрії;*

– *лазерного мікроспектрального аналізу відділу геохімії глибинних флюїдів.*

У лабораторії проблем геоєкології при відділі геології і геохімії твердих горючих копалин Інституту функціонує *Лабораторія спектральних і хімічних методів аналізу* (205,3 м²), атестована Львівським науково-виробничим центром стандартизації, метрології та сертифікації міністерства економічного розвитку і торгівлі України на проведення вимірювань у сфері та/або поза сферою поширення державного метрологічного нагляду об'єктів довкілля згідно галузі атестації (свідоцтво про атестацію № РЛ 185/13, дійсне до 23.12.2018 р.). Лабораторія забезпечена обладнанням для проведення аналізів вод, ґрунтів, біологічних зразків та інших об'єктів.

В Інституті при відділі геохімії осадових товщ нафтогазоносних провінцій є *Лабораторія рентгенівського аналізу та Лабораторія аналітичних методів аналізу.*

Лабораторія рентгенівського аналізу ліцензія ОВ 000800 на впровадження діяльності з використанням джерел іонізуючого випромінювання, видана Західною державною інспекцією з ядерної та радіаційної безпеки держатомрегулювання України 14.05.2008 р. з терміном продовженим 10.04.2013 р. до 14.05.2020 р.; Дозвіл № 86/08-04 на проведення робіт з джерелами іонізуючого випромінювання виданий Головним управлінням Держсанепідслужби у Львівській обл. від 29.09.2013 р. терміном дії до 29.09.2016 р.; Атестовані робочі місця операторів рентгенівської установки, як працівників безпосередньо зайнятих ремонтом регулюванням та налагодженням рентгенівських установок в науково-дослідних інститутах (Висновок Державної експертизи умов праці № 3162 від 12.12.12 р.).

У відділі геології і геохімії твердих горючих копалин функціонує *Лабораторія хроматографічних методів газових аналізів*, при відділі геології нафти і газу – *Лабораторія обробки кам'яного матеріалу.*

З метою проведення польових наукових досліджень ІГГК НАН України має науково-дослідницькі полігони та лабораторії на території Львівської та Івано-Франківської областей. Зокрема:

1. Полігон науково-дослідних та проектно-вишукувальних робіт, Львівська обл., м. Борислав, смт. Східниця;
2. Хімічна лабораторія, Івано-Франківська обл., Коломийський р-н, с. Угорники;
3. Геохімічна лабораторія, Установа УТТ-2Т, Будинок дослідний, Львівська обл., Сколівський район, смт. Верхнє Синьовидне;
4. Геохімічна лабораторія Львівська обл., Стрийський район, с. Баня Лисовицька.

Завдяки директору Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України, академіку Національної академії наук України, доктору геолого-мінералогічних наук, професору, Заслуженому діячеві науки і техніки України, Лауреатові Державної премії України, Лауреатові премії НАН України імені П. А. Тутковського, почесному розвіднику надр **Мирославу Івановичу Павлюку** встановлено:

– у 1999 році на фасаді корпусу ІГГК НАН України меморіальну дошку з нагоди 100-річчя від дня народження першого директора Інституту, відомого вітчизняного ученого геолога-нафтовика, академіка Володимира Борисовича Порфір'єва;

– у 2001 році на фасаді корпусу Інституту меморіальну дошку з нагоди 50-річчя ІГГК НАН України на пошану видатного українського вченого геолога-нафтовика, багатолітнього директора Інституту академіка Григорія Назаровича Доленка;

– у 2004 році на Личаківському цвинтарі пам'ятник на могилі видатного українського геолога, академіка АН УРСР Олега Степановича Вялова з нагоди 100-річчя від дня народження;

До 100-річчя від дня народження академіка Доленка Григорія Назаровича за зверненням і клопотанням Інституту геології і геохімії горючих копа-

лин НАН України Львівська міська рада ухвалила присвоїти назву академіка Григорія Доленка безіменній вулиці біля ІГГГК НАН України з метою вшанування видатного українського науковця (ухвала ЛМР 13-сесії 7-скликання № 3276 від 19.04.2018 р.).

Підсумовуючи вагомий понад 65-річний внесок Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України у теорію і практику геології корисних копалин, необхідно відзначити, що науковцями Інституту підготовлено і видано близько 30 карт України та Європи, 355 монографій, десятки підручників, книг, довідників і брошур, практичних та методичних рекомендацій, інструкцій тощо, опубліковано тисячі наукових статей, десятки тисяч тез науково-практичних конференцій, одержано понад 90 авторських свідоцтв і патентів на винаходи і корисні моделі, які мають широке використання та застосування. Так, тільки за останні п'ять років результати наукових досліджень працівників Інституту викладені в 727 наукових працях, з них: 15 – монографій (у т. ч. 2 – розділи в колективних монографіях, 9 – оригінальні понад 100 с., 4 – оригінальні до 100 с.); 2 – науково-довідкові видання (енциклопедії, довідники); 13 – брошур; 5 – рекомендації та методики; 243 статті: з них 48 – у зарубіжних виданнях (29 – Scopus, 1 – Web of Science, 5 – інші міжнародні наукометричні бази даних, МНБД); 195 – у вітчизняних виданнях (3 – Scopus; 6 – Web of Science, 28 – інші МНБД), у т. ч. 72 у наукових фахових журналах (вітчизняних і зарубіжних), що входять до міжнародних наукометричних баз даних – 32 – Scopus, 7 – Web of Science, 33 – інші МНБД; 439 тез та 10 – патентів на корисні моделі.

Незважаючи на свій поважний вік, Інститут геології і геохімії горючих копалин Національної академії наук України є динамічною, продуктивною, без перебільшення, провідною установою геологічного профілю в Україні. Науковий потенціал Інституту здатний не лише продовжувати справу його фундаторів і корифеїв, але й ставити і вирішувати в руслі сучасних світових тенденцій нові фундаментальні й прикладні проблеми геології і геохімії паливних копалин, що сприятиме розширенню мінерально-сировинної бази України.

Результати діяльності Інституту геології і геохімії горючих копалин НАН України впродовж 67 років його існування засвідчують високу ефективність академічної системи організації науки. Переваги такої системи полягають у здатності започатковувати та розвивати наукові школи, забезпечувати високий рівень досліджень, організовувати міждисциплінарні дослідження комплексних фундаментальних, прикладних та науково-технічних проблем, здійснювати обґрунтовану і незалежну від відомчих або корпоративних інтересів наукову експертизу, готувати висококваліфіковані наукові кадри.

*Академік НАН України Мирослав ПАВЛЮК,
кандидат геолого-мінералогічних наук Андрій ПОБЕРЕЖСЬКИЙ,
кандидат геологічних наук Мирослава ЯКОВЕНКО,
керівник сектора науково-технічної інформації Мирослава КОЗАК*